KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 februari 2007

om den befrielse från punktskatt som Frankrike, Irland och Italien tillämpar för mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid i Gardanne, i Shannon-regionen och på Sardinien (C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01))

[delgivet med nr K(2007) 286]

(Endast de engelska, franska och italienska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2007/375/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med de nämnda artiklarna ([1]) ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Beskattningen av mineraloljor har varit föremål för harmonisering på gemenskapsnivå alltsedan rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor ([2]) trädde i kraft. Användningen av mineraloljor vid aluminiumframställning undantogs inte från direktivets tillämpningsområde och tilldelades inte heller någon obligatorisk eller frivillig befrielse enligt artikel 8 i direktivet. I artikel 6 i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ([3]) fastställdes en minimiskattesats för tjock eldningsolja som medlemsstaterna måste tillämpa från och med den 1 januari 1993. Genom olika beslut av rådet har emellertid Frankrike, Irland och Italien fått tillstånd att befria mineraloljor som används vid aluminiumframställning i Gardanne, i Shannon-regionen respektive på Sardinien från den punktskatt som annars skulle tas ut. Det senaste av dessa rådsbeslut är beslut 2001/224/EG av den 12 mars 2001 om nedsättning av punktskattesatser och befrielse från punktskatter för vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål ([4]), enligt vilket skattebefrielserna får tillämpas till och med den 31 december 2006.

(2) I och med rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ([5]) är direktiv 92/82/EEG upphävd från och med den 31 december 2003. Enligt artikel 2.4 b i direktiv 2003/96/EG skall direktivet inte tillämpas på vissa typer av energianvändning, bland annat dubbel användning av energiprodukter. I artikel 2.4 b andra strecksatsen sägs att användning av energiprodukter i kemisk reduktion, i elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning. Användning av tjock eldningsolja vid aluminiumframställning hör till den kategorin. Sedan den 31 december 2003 är minimiskattesatsen för tjock eldningsolja därför inte längre tillämplig på bränsle som används vid aluminiumframställning. Undantagen i beslut 2001/224/EG och andra liknande undantag infördes i bilaga II till direktiv 2003/96/EG.

(3) Genom beslut K(2001) 3296, K(2001) 3300 och K(2001) 3295 av den 30 oktober 2001 ([6]) inledde kommissionen förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget med avseende på skattebefrielserna. För det stöd som hade beviljats under tiden fram till och med den 31 december 2003 avslutade kommissionen förfarandet genom beslut 2006/323/EG av den 7 december 2005 ([7]) (delgivet med nr K(2005) 4436). En del av stödet förklarades vara oförenligt med den gemensamma marknaden. För det stöd som hade beviljats från den 1 januari 2004 förlängdes förfarandet. I skälen 6–15 i beslut 2006/323/EG redogörs detaljerat för skriftväxlingen mellan kommissionen, de berörda medlemsstaterna, stödmottagarna och sammanslutningen *European Aluminium Association* ("EAA") fram till december 2005.

([1]) EGT C 30, 2.2.2002, s. 17, 21 och 25, samt EUT C 109, 9.5.2006, s. 2.

([2]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 12. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/74/EG (EUT L 365, 31.12.1994, s. 46).

([3]) EGT L 316, 31.10.1992, s. 19. Direktivet ändrat genom direktiv 94/74/EG.

([4]) EGT L 84, 23.3.2001, s. 23. I kommissionens beslut av den 7 december 2005 finns en detaljerad hänvisning till tidigare beslut.

([5]) EUT L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/75/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 100).

([6]) Se fotnot 1.

([7]) EUT L 119, 4.5.2006, s. 12.

(4) Beslut 2006/323/EG översändes till Frankrike, Irland och Italien genom skrivelser av den 8 december 2005 (D/206670, D/206671 och D/206673). Det översändes till de berörda stödmottagarna och till EAA genom skrivelser av den 23 januari 2006 (D/50525, D/50526, D/50527 och D/50528). De tre medlemsstaterna och två stödmottagare överklagade beslutet ([8]). Den irländska stödmottagaren, Aughinish Alumina Ltd ("Aughinish"), begärde dessutom uppskov med verkställigheten av beslutet. Företagets begäran om uppskov registrerades som mål T-69/06R. Begäran om interimistiska åtgärder avslogs genom förstainstansrättens beslut av den 2 augusti 2006 ([9]).

(5) Beslut 2006/323/EG offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 4 maj 2006. Genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* den 9 maj 2006 ([10]) uppmanades tredje parter att lämna synpunkter. Kommissionen fick in synpunkter från Aughinish i en skrivelse av den 9 juni 2006 (registrerad samma dag med diarienummer A/34490) och från den italienska stödmottagaren, Eurallumina SpA ("Eurallumina"), i en skrivelse av den 24 juli 2006 (registrerad den 25 juli 2006 med diarienummer A/35967). Skrivelsen från Eurallumina avsändes och mottogs först efter utgången av den frist på en månad som hade fastställts i uppmaningen i tillkännagivandet i *Europeiska unionens officiella tidning* att inkomma med synpunkter, och kommissionen är därför i princip inte skyldig att beakta synpunkterna i detta förfarande. Kommissionen informerade Eurallumina om detta i en skrivelse av den 2 augusti 2006 (D/56648). Den besvarades av Eurallumina genom en skrivelse av den 3 augusti 2006 (registrerad den 4 augusti 2006 med diarienummer A/36269). Kommissionen noterar emellertid att många av Euralluminas synpunkter sammanfaller med de synpunkter som företaget framförde till kommissionen i samband med det förra beslutet och att de ligger i linje med de synpunkter som kom in i tid och som behandlas i det följande.

(6) Synpunkterna från Aughinish översändes till Frankrike, Irland och Italien genom skrivelser av den 20 juni 2006 (D/55106, D/55107 och D/55109).

(7) Frankrike och Irland bad om förlängd tidsfrist för att lämna synpunkter på beslut 2006/323/EG, vilket kommissionen beviljade. I skrivelser av den 9 mars 2006 (D/52054 och D/52055) påminde kommissionen Irland och Frankrike om att de ombetts lämna synpunkter. Frankrikes synpunkter på beslutet lämnades genom en skrivelse av den 14 februari 2006 (registrerad den 15 februari 2006 med diarienummer A/31248), Irlands genom en skrivelse av den 12 april 2006 (registrerad den 18 april 2006 med diarienummer A/32940) och Italiens genom en skrivelse av den 1 maj 2006 (registrerad den 18 maj 2006 med diarienumme r A/33852).

(8) Frankrike kommenterade Aughinishs synpunkter i en skrivelse av den 27 juli 2006 (registrerad den 28 juli 2006 med diarienummer A/35952). I ett e-postmeddelande av den 24 juli 2006 meddelade Italien kommissionen att man inte hade något ytterligare att framföra.

([8]) Målen T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 och T-69/06.

([9]) EUT C 249, 14.10.2006, s. 10.

([10]) Se fotnoterna 1 och 7.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

(9) Åtgärderna har formen av fullständig befrielse från punktskatt på tjock eldningsolja för industriellt bruk som används vid aluminiumframställning. De företag som gynnas av den franska, irländska och italienska skattebefrielsen ("stödmottagarna") är Alcan, Aughinish respektive Eurallumina ([11]).

(10) Bestämmelser om den irländska skattebefrielsen finns i avsnitt 100.1 e i den irländska finanslagen från 1999 (*Irish Finance Act 1999*). Där står att "eldningsolja avsedd att användas vid eller i samband med aluminiumframställning eller för underhåll av en anläggning vid vilken aluminiumframställning äger rum" skall vara befriad från skatt på mineralolja. I motiveringen till finanslagen sägs att det "i avsnitt 100 finns bestämmelser om befrielse från skatt på mineralolja för olja som används för särskilda ändamål eller i andra särskilda situationer. Hit hör bland annat andra användningar än som motorbränsle eller eldningsolja, export, eldningsolja som används vid aluminiumframställning, olja som används för sjöfartsändamål, tjockolja som används inom kommersiell luftfart samt återvunnen olja." Punktskattebefrielse för mineraloljor som används vid aluminiumframställning har tillämpats i Irland sedan 1983. Den rättsakt som ursprungligen låg till grund för skattebefrielsen upphävdes 1999, men skattebefrielsen behölls genom 1999 års finanslag.

(11) Den italienska punktskattebefrielsen gäller för alla företag som använder mineraloljor vid aluminiumframställning i den mening som avses i punkt 14 i tabell A i samlingsförordningen om punktskatter (*Single Text on Excises*). Skattebefrielsen infördes genom lag nr 331 av den 12 november 1990 om genomförande av artikel 8.5 i *Decreto Legge* nr 261 av den 15 september 1990. Samma bestämmelse återfinns i flera berörda efterföljande rättsakter, bland annat i de lagbestämmelser genom vilka Italien införlivar direktiv 92/81/EEG och i den nya samlingsförordningen om punktskatter.

(12) Den rättsliga grunden för den franska punktskattebefrielsen är lagen om ändringsbudget för 1997 (*Loi de finances rectificatives pour 1997*). I artikel 6 i den lagen sägs att "leveranser av tjockolja med en svavelhalt under 2 % som omfattas av identifieringsindex 28a i tabell B i artikel 265.1 i tullagen får befrias från intern konsumtionsskatt på oljeprodukter när tjockoljan är avsedd att användas som bränsle vid aluminiumframställning." Artikel 265a i tullagen avser produkter avsedda för andra ändamål än som motorbränsle eller eldningsolja, men den innehåller till exempel inga motsvarande bestämmelser vad gäller användning av mineraloljor inom andra industrisektorer.

(13) En mer detaljerad beskrivning av åtgärderna och stödmottagarna finns i skälen 16–23 i beslut 2006/323/EG. De berörda medlemsstaterna har inte angett om de har fortsatt att tillämpa befrielsen efter 2006 och har heller inte underrättat kommissionen om några ändringar i sin lagstiftning, särskilt ändringar med anledning av införlivandet av direktiv 2003/96, som kan påverka kommissionens bedömning.

([11]) Se www.alcan.com, www.glencore.com och www.eurallumina.com.

(14) De relevanta skattesatserna har ändrats sedan förfarandet inleddes. Den 1 juli 2006 var punktskattesatsen för tjock eldningsolja för industriell användning 18,50 euro per ton i Frankrike och 15 euro per ton i Irland. I Italien var skattesatsen den dagen 63,75 euro per ton för tjock eldningsolja med en svavelhalt över 1 % och 31,39 euro per ton för tjock eldningsolja med en svavelhalt under 1 %.

3. SKÄL FÖR ATT INLEDA OCH FÖRLÄNGA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I FÖRDRAGET

(15) I sina beslut av den 30 oktober 2001 att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget uttryckte kommissionen tvivel om stödets förenlighet med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål ([12]), särskilt bestämmelserna om driftsstöd. Kommissionen ställde sig också tvivlande till förenligheten med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från 1994 ([13]) och 2001 ([14]).

(16) I beslut 2006/323/EG sade sig kommissionen hysa liknande tvivel beträffande det stöd som beviljats från den 1 januari 2004. Eftersom medlemsstaterna och de berörda parterna inte hade fått tillfälle att lämna synpunkter på det rättsläge som skapats genom direktiv 2003/96/EG, ansåg kommissionen det rimligt att förlänga det formella undersökningsförfarandet.

4. SYNPUNKTER FRÅN FRANKRIKE, IRLAND OCH ITALIEN SAMT FRÅN TREDJE PARTER

(17) Medlemsstaterna och stödmottagarna vidhåller i regel sina tidigare framförda synpunkter. Dessa sammanfattas i skälen 26–56 i beslut 2006/323/EG. Några av argumenten har utvecklats närmare. Dessutom framför de följande:

(18) Åtgärderna utgör inte statligt stöd, vilket bekräftas genom direktiv 2003/96/EG. De ryms inom respektive skattesystems natur och logik (ibland översatt *"natur och funktion"*). Om de skulle utgöra statligt stöd skulle stödet vara uttryckligen tillåtet enligt direktiv 2003/96/EG, åtminstone under tiden fram till och med den 31 december 2006. Det direktivet gav i alla händelser upphov till berättigade förväntningar hos stödmottagarna. Ett eventuellt beslut att återkräva stödet skulle dessutom strida mot rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltning, med tanke på inkonsekvenserna i förhållande till rådets beslut, som var baserade på förslag från kommissionen, den betydande tidsutdräkten och det sätt på vilket kommissionen hanterat undersökningen. Stödmottagarna har, anför man, i förlitan på rådets beslut och på direktivet gjort långfristiga kapitalinvesteringar. Kommissionen bör därför inte kunna anta en rättsakt som uppenbart strider mot dess eget förhållningssätt under en lång period.

(19) Reglerna i direktiv 2003/96/EG har, anför man vidare, företräde framför reglerna om statligt stöd. Kommissionen kan ifrågasätta åtgärdernas giltighet endast med stöd av artikel 18.1 i direktiv 2003/96/EG, inte med stöd av reglerna om statligt stöd. Att tillämpa reglerna om statligt stöd skulle innebära en kränkning av principen om ändamålsenlig verkan

(20) Irland och Aughinish anför att den irländska åtgärden utgör befintligt stöd och att kommissionens tolkning av artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([15]) är felaktig: efter utgången av den tioåriga preskriptionstiden kan kommissionens skrivelse av den 17 juli 2000 inte ha utgjort en åtgärd som avbryter preskriptionstiden, och åtgärden skulle därmed utgöra befintligt stöd även för tiden efter den 17 juli 1990. De gör vidare gällande att kommissionens bedömning av karaktären av de avtal som slöts mellan Aughinish och de irländska myndigheterna 1970 är felaktig: bindande åtaganden gjordes före Irlands anslutning till gemenskaperna.

(21) Italien anför att åtgärden är nära knuten till förverkligandet av miljömål som har samband med aluminiumframställningens miljöpåverkan. Aughinish gör gällande att skattebefrielsen åtminstone ligger i linje med riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön och anför att "företaget, trots att det inte betalar 'en betydande del av skatten', har fått mer än tillräckliga incitament till att förbättra miljöskyddet".

(22) Irland hävdar att alternativa åtgärder hade kunnat genomföras från den 1 januari 2004 om man hade vetat att skattebefrielsen kanske skulle komma att förklaras oförenlig med den gemensamma marknaden. Irland nämner möjligheten av att utvidga tillämpningsområdet för skattebefrielsen till att omfatta tjock eldningsolja med dubbel användning eller, allmänt, energiprodukter med dubbel användning. På så sätt skulle, anser Irland, skattebefrielsen ha kunnat omvandlas till en generell åtgärd eller ett godtagbart statligt stöd, t.ex. enligt riktlinjerna för statliga skydd till stöd för miljön. Med tanke på att dessa möjligheter förelegat skulle det vara orimligt att fatta beslut om återkrav med retroaktiv verkan. Irland understryker vidare att Aughinish gjort en rad olika investeringar i rimlig förväntan om att befrielserna skulle fortsätta att gälla i vart fall till och med december 2006.

(23) Kommissionen bör tillåta stödet utifrån en ekonomisk bedömning av dess effekter på aluminiummarknaderna och konkurrensförhållandena på dessa marknader. Kommissionen bör vidare beakta de externa konkurrenskraftsaspekterna när den gör sina bedömningar av statligt stöd, i enlighet med vad som förslås i handlingsplanen för statligt stöd. Detaljerade upplysningar om marknaden har ställts till kommissionens förfogande.

(24) Kommissionen bör avbryta det formella undersökningsförfarandet till dess att förstainstansrätten tagit ställning till de frågor som omfattas av de aktuella överklagandena av

([12]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.
([13]) EGT C 72, 10.3.1994, s. 3.
([14]) EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.
([15]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

beslut 2006/323/EG. Aughinish anför dessutom att det inte var rätt att kommissionen fattade beslut om att förlänga förfarandet enligt artikel 88.2 i ett skäl till beslut 2006/323/EG. Kommissionen borde ha fattat ett separat beslut om detta.

(25) European Aluminium Association (EAA) framförde inga nya synpunkter utöver dem som tidigare lämnats. Dessa sammanfattas i skäl 50 i beslut 2006/323/EG.

(26) Medlemsstaternas och stödmottagarnas synpunkter sammanfaller till stor del med deras argumentering inför förstainstansrätten i de ännu inte avgjorda överklagandena av beslut 2006/323/EG ([16]).

5. BEDÖMNING

5.1 Aspekter på förfarandet som tagits upp av parterna

(27) Parterna anser att kommissionen bör avbryta det formella undersökningsförfarandet till dess att domstolen tagit ställning till de frågor som omfattas av överklagandena av de aktuella av beslut 2006/323/EG ([17]). Det beslutet avser emellertid tiden till och med den 31 december 2003, medan det här beslutet gäller tiden från den 1 januari 2004. Det här beslutet anses vidare gälla så länge det inte har ogiltigförklarats av förstainstansrätten. Därför, och med hänsyn till att det statliga stödet fortsätter att snedvrida konkurrensen, finner kommissionen ingen anledning att avbryta slutförandet av förfarandet.

(28) Kommissionens beslut att förlänga förfarandet enligt artikel 88.2 fattades inte genom ett enkelt omnämnande i ett skäl. Däremot fäste den uppmärksamheten vid förlängningen i den avslutande delen av ingressen till beslut 2006/323/EG. Beslut om att inleda ett undersökningsförfarande enligt artikel 88.2 i fördraget tar formen av en skrivelse till den berörda medlemsstaten och förutsätter inte ett normativt beslut med skäl och artiklar. Det framgår dessutom klart av överklagandena av beslut 2006/323/EG och de synpunkter på förlängningen av förfarandet som inkommit att berörda parter hade möjlighet att skaffa sig fullständig kännedom om alla aspekter av beslutets innehåll.

5.2 Förekomsten av statligt stöd från och med den 1 januari 2004

(29) Enligt artikel 87.1 i fördraget ”är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.”

(30) Det råder ingen tvekan om att skattebefrielserna finansieras med statliga medel, eftersom staten avstår från en viss del av sina intäkter.

(31) Som anges i skälen 60, 61 och 62 i beslut 2006/323/EG ger åtgärderna stödmottagarna en fördel och kan därför antas påverka handeln inom gemenskapen och snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen. Befrielsen från punktskatt minskar kostnaderna för en viktig insatsvara och ger därför stödmottagarna en fördel genom att de får en mer gynnsam ekonomisk ställning än andra företag, som använder mineraloljor i andra industrier eller regioner. Det faktum att konkurrenter inom aluminiumindustrin i andra medlemsstater kanske inte alls omfattas av liknande skatter och att stödmottagarna har gjort investeringar för att minska miljöeffekterna av tillverkningen ändrar inte denna bedömning.

(32) Åtgärderna gynnar *vissa* företag, eftersom de bara gäller för företag som använder tjockolja vid aluminiumtillverkning, och i praktiken finns det i var och en av de aktuella medlemsstaterna bara ett företag som omfattas av skattebefrielsen, nämligen Aughinish i Shannon-regionen, Eurallumina på Sardinien och Alcan i Gardanne. På grund av de orsaker som anges i skälen 33–40 kan åtgärderna inte anses motiverade av respektive energibeskattningssystems natur eller allmänna uppläggning.

(33) Dubbel användning av energiprodukter och användning av energiprodukter till annat än bränsle samt mineralogiska processer omfattas inte av direktiv 2003/96/EG. Sedan den 1 januari 2004 har medlemsstaterna därför själva kunnat bestämma om sådana användningar skall beskattas eller inte. Om skattebefrielse för sådana energianvändningar ryms inom *det nationella skattesystemets natur och logik* så *kan* den utgöra en allmän åtgärd som inte innefattar statligt stöd. I skäl 22 i ingressen till direktiv 2003/96/EG sägs följande: ”Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer.”

(34) När direktiv 2003/96/EG antogs uttalade rådet och kommissionen gemensamt ([18]) att ”energiprodukter i huvudsak bör omfattas av en gemenskapsram när de används för uppvärmning eller som motorbränsle. Det kan anses att det ligger i beskattningssystemets natur och logik att från ramens tillämpningsområde undanta energiprodukters dubbla användningar och användningar till annat än bränsle eller mineralogiska processer. Medlemsstaterna

([16]) Se fotnot 7.

([17]) Se fotnot 7.

([18]) Tillägg till utkast till protokoll, 14140/03 av den 24 november 2003, http://register.consilium.eu.int/pdf/en/03/st14/st14140-ad01.en03.pdf

kan därefter välja om de vill beskatta dessa användningar eller ej eller om de vill beskatta varje användning helt eller delvis. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas på samma sätt. Sådana undantag från det allmänna systemet eller de åtskillnader inom systemet som är motiverade av beskattningssystemets natur eller allmänna uppläggning rör inte statligt stöd".

(35) Rådet anförde vidare följande: "Rådet förklarar sig dessutom förstå den rättsliga situation som blir följden av antagandet av detta direktiv i förhållande till bestämmelserna om statligt stöd enligt fördraget på samma sätt som det beskrevs av kommissionen vid mötet i arbetsgruppen för skattefrågor den 14 november 2002." I det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som diskuterades vid arbetsgruppens möte ([19]) förklarade kommissionen begreppet "allmänna åtgärder". Kommissionen framhöll att situationen i varje enskild medlemsstat måste analyseras för att slå fast vilket allmänt punktskattesystem som är tillämpligt på nationell nivå och påpekade att utkastet till direktiv om energibeskattning innehöll åtskilliga alternativ, vilket gjorde det omöjligt att på förhand avgöra om medlemsstaternas sätt att genomföra dem skulle komma att ge upphov till statligt stöd in den mening som avses i artikel 87. I skäl 32 i ingressen till direktiv 2003/96/EG och i artikel 26.2 i det direktivet påminns medlemsstaterna därför om sin skyldighet enligt artikel 88.3 i fördraget att anmäla statligt stöd.

(36) I just det här fallet har inte vare sig Frankrike, Irland och Italien eller någon av stödmottagarna visat att skattebefrielserna ryms inom det nationella skattesystemets natur och logik. Ingen av dem har till exempel angett om dubbel användning av energiprodukter i andra produktionsprocesser är befriad från punktskatt och, om så inte är fallet, varför. De har inte heller förklarat hur skattebefrielserna förhåller sig till nationella skatter på elektricitet som i huvudsak används för kemisk reduktion och i elektrolytiska och metallurgiska processer, användningar som enligt artikel 2.4 b i direktiv 2003/96/EG faller utanför direktivets tillämpningsområde.

(37) Italien uppgav att om någon annan industriell aktör hade begärt samma förmån skulle denne inte stött på något hinder när det gäller att få tillträde till den berörda marknaden. Det står emellertid inte helt klart vad som avses med detta påpekande och om det innebär att samma förmån också kunde beviljas varje annan industri än aluminiumtillverkning. Förmånen skulle i alla händelser inte beviljas automatiskt så som är fallet vid aluminiumtillverkning. Beträffande skälen till skattebefrielsen hänvisade exempelvis Italien, i sin skrivelse av den 7 december 2000, till "det faktum att ön (Sardinien) är en avgjort mindre gynnad region samt de möjliga negativa sysselsättningseffekterna" (*"reconoscimento dell'isola (Sardegna) quale area fortemente disagiata, ed i possibili effetti negative sull'occupazione"*).

([19]) Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: *State-aid aspects in the proposal for a Council directive on energy taxation* (statsstödsaspekter i förslaget till rådsdirektiv om energibeskattning), SEC(2002) 1142, 24.10.2002. Samma formuleringar hade använts redan tidigare i *Rapport till Ekofinrådet och rådets slutsatser* (not från ordförandeskapet till Coreper/Ekofinrådet den 13 december 2001, 14640/01, FIS C 255 av den 30 november 2001). Se även skäl 63 i beslutet av den 7 november 2005.

(38) Vad gäller den irländska skattebefrielsen innehåller artikel 100 i 1999 års finanslag bestämmelser om vissa andra skattebefrielser, men det betyder inte att skattebefrielsen vid aluminiumtillverkning ryms inom ett samlat skattesystems logik. Det visar snarare att det rör sig om en särskild skattebefrielse, i likhet med andra särskilda skattebefrielser, vilket också bekräftas i ingressen till lagen ([20]). Den irländska lagen utesluter dessutom potentiella nya företag på marknaden från skattebefrielsen när den dubbla användningen av energi gäller andra produktionsprocesser. Aughinis anför beträffande situationen i Irland "att företaget inte tror att det finns några andra sådana industrier (som omfattas av en skattereduktion motsvarande aluminiumindustrins)" men "att det inte känner till att det skulle förekomma några påståenden om diskriminering". Detta förefaller närmast bekräfta åtgärdens selektiva natur.

(39) De franska myndigheterna anför i sin skrivelse av den 7 augusti 1998 att de ansökte om undantag från direktiv 92/81/EG för att kunna "införa en punktskatteordning som inte missgynnar *sektorn*" ("pour pouvoir instaurer un régime d'accise non pénalisant *pour le secteur*") (vår kursivering). Skattebefrielsen skulle bara syfta till att återställa konkurrensvillkoren mellan Péchiney, som förvärvats av Alcan, och övriga tillverkare i gemenskapen. Artikel 265a i tullagen innehåller inga motsvarande bestämmelser beträffande energianvändningar i andra sektorer.

(40) Det kan konstateras att medlemsstaterna och stödmottagarna inte lyckades ange någon samlad logik för sina respektive skattesystem. Att döma av de uppgifter som kommissionen har tillgång till är det uppenbart att skälen till att stödet beviljats snarare hänger samman med betingelserna för aluminiumtillverkning i de berörda regionerna. Dessa argument bygger inte på det inhemska skattesystemets natur och logik. Kommissionens slutsats är därför att skattebefrielserna liksom tidigare är mycket selektiva, gynnar produktionen av en viss produkt och, i praktiken, vissa företag, och att de inte kan motiveras med hänvisning till det inhemska skattesystemets logik.

(41) Skattebefrielserna ifråga utgör alltså statligt stöd.

5.3 Nytt stöd, inte befintligt stöd

(42) Såsom förklaras i skälen 65–70 i beslut 2006/323/EG utgör det stöd som beviljats från den 1 januari 2004 inte befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999.

(43) Irlands och Aughinishs påstående om att skattebefrielsen skulle utgöra stöd inför anslutningen motsägs av vad som sägs i Irlands skrivelse från maj 1983, där Irland godtar att stödet var anmälningspliktigt enligt artikel 88.3 i fördraget. Ett åtagande om att tillåta skattebefrielsen är för övrigt inte

([20]) Se skäl 10.

detsamma som att faktiskt bevilja ett stöd före anslutningen. Den berörda lagstiftningen, slutligen, ändrades i grunden efter anslutningen.

(44) Det stöd som Irland beviljat fram till och med den 17 juli 1990 utgör befintligt stöd enligt bestämmelserna om preskriptionstid i artikel 15 i förordning (EG) nr 659/1999 (se vidare skäl 70 i beslut 2006/323/EG). Att den tioåriga preskriptionstiden löpt ut betyder inte att allt stöd som beviljats därefter också utgör befintligt stöd. Anguish beviljades inte stödet som en engångsföreteelse 1983. Den rättsakt som Irland antog för att bevilja skattebefrielsen är utformad i allmänna termer som en skattebefrielse vid aluminiumtillverkning. Enligt lagens nuvarande lydelse skulle skattebefrielsen alltså gälla för varje annat företag som börjar tillverka aluminium i Irland. Skattebefrielsen för Aughinish hade vidare inte fastställts när rättsakten antogs, och det var då inte heller möjligt att bedöma dess värde: i rättsakten angavs varken hur satserna för den punktskatt som Aughinish befriades från skulle komma att utvecklas eller hur länge befrielsen skulle gälla. Skattebefrielsen omfattas därför av definitionen av ”stödordning” i artikel 1 d i förordning (EG) nr 659/1999, eftersom det är fråga om en ”rättsakt på grundval av vilket individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs”. Stödet utgörs alltså av en rad stöd, som beviljades varje gång Aughinish genomförde ett tullförfarande som, om skattebefrielse inte förelegat, skulle ha medfört skyldighet att betala punktskatt. Det stöd som beviljats från den 17 juli 1990 utgör därför inte befintligt stöd enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 659/1999.

5.4 Förenlighet vad gäller det stöd som beviljats från den 1 januari 2004

5.4.1 *Förenlighet enligt reglerna om statligt stöd till skydd för miljön*

(45) Kommissionen har undersökt om det stöd som Frankrike, Irland och Italien beviljat från den 1 januari 2004 skulle kunna godtas såsom undantag från förbudet mot statligt stöd i artikel 87.1 i fördraget. Stödet utgörs av befrielse från energiskatt. Energiskatter tjänar inte bara som inkomstkälla för det allmänna utan syftar också till att minska energiförbrukningen och på så sätt skydda miljön. Gemenskapens riktlinjer 2001 för statligt stöd till skydd för miljön (nedan även kallade ”riktlinjerna”) innehåller regler om befrielse från miljöavgifter. Reglerna är bindande för kommissionen, av likabehandlings-, insyns- och rättssäkerhetsskäl.

(46) För det stöd som beviljats från den 1 januari 2004 är punkterna 47–52 i avsnitt E.3.2 i riktlinjerna tillämpliga. Dessa punkter innehåller regler som gäller för allt driftsstöd i form av avgiftsnedsättning eller avgiftsbefrielse. Som anförs i skälen 73 och 74 i beslut 2006/323/EG kan punktskatter på mineraloljor betraktas som miljöskatter, de måste betraktas som befintliga skatter i den mening som avses i punkt 51.2 i riktlinjerna, de har betydande positiva effekter för miljöskyddet i den mening som avses i punkt 51.2 a i riktlinjerna och det kan hävdas att skattebefrielserna beslutades i samband med att punktskatterna infördes. Bestämmelserna i punkt 51.1 i riktlinjerna kan alltså tillämpas, i enlighet med punkt 51.2 i riktlinjerna.

(47) Enligt punkt 51.1 får befrielse från miljöavgifter tillåtas under en tioårsperiod. Efter tioårsperiodens utgång kan medlemsstaterna, i överensstämmelse med punkt 23 i riktlinjerna, till kommissionen anmäla att de önskar förlänga åtgärderna. Kommissionen kan då vid sin analys tillämpa samma synsätt som vid sin första prövning, samtidigt som den beaktar de positiva resultat i miljöhänseende som uppnåtts genom att miljöavgifterna införts. Den irländska och den italienska skattebefrielse som behandlas här har beviljats sedan 1993, den franska sedan 1997. Åtgärderna har alltså varit i kraft i mer än 10 år.

(48) Ingen av de tre medlemsstaterna bekräftade eller förnekade att skattebefrielsen skulle tillämpas också efter den 31 december 2006. Ingen av dem har uppgett att det existerar någon annan frist för skattebefrielsen än den 31 december 2006, vilket enligt gemenskapens skattelagstiftning inte är en bindande frist eftersom skattebefrielsen inte omfattas av direktiv 2003/96/EG. Ingen har heller anmält en förlängning av åtgärden enligt riktlinjerna. Det verkar inte heller finnas någon bestämmelse om någon sådan frist i deras respektive skattelagstiftning. Kommissionen anser att de omständigheter som avses i punkt 23 i riktlinjerna fortfarande är för handen i det här fallet. Kommissionen kan därför med stöd av punkt 51.1 i riktlinjerna tillåta fortsatt stöd, men endast på villkor att giltighetstiden begränsas till högst 10 år.

(49) Villkoren för att tillämpa punkt 51.1 a i riktlinjerna är inte uppfyllda, och därför kan endast punkt 51.1 b tillämpas i detta fall (se vidare skäl 75 i beslut 2006/323/EG).

(50) Sedan den 1 januari 2004 omfattas beskattning av mineraloljor avsedda för dubbel användning, för andra ändamål än som bränsle samt mineralogiska processer inte längre av några harmoniserade gemenskapsåtgärder. Skattebefrielserna rör därför, sedan nämnda datum, nationella skatter som införts i avsaknad av en gemenskapsskatt, i den mening som avses i punkt 51.1 b andra strecksatsen i riktlinjerna. Där föreskrivs att företag som beviljats skattebefrielsen likväl skall betala en ”betydande del” av den nationella skatten. Skälet är att de skall ha ett incitament till att förbättra sina resultat i miljöhänseende. Detta framgår av ordalydelsen i punkt 51.1 b första strecksatsen i riktlinjerna, som innebär att nedsättningar av en harmoniserad skatt kan godkännas om stödmottagaren betalar mer än gemenskapens minimibelopp, ”för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet”. Detta gäller också om den nationella skatten är mycket högre än motsvarande skatter i (vissa) andra medlemsstater, vilket var

fallet för Italiens del. Av kommissionens beslutspraxis ([21]) framgår att i regel 20 % av den nationella skatten eller gemenskapens minimisats (15 euro per ton) för andra energianvändningar – energianvändningar som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2003/96/EG – kan betraktas som en betydande del, även om gemenskapens minimisats inte gäller för energianvändningen ifråga. Kommissionen anser därför att skattebefrielsen kan anses förenlig med den gemensamma marknaden endast till den del den överstiger 20 % av den nationella skatten eller 15 euro per ton, beroende på vilket som är lägst. Den del av skattebefrielsen som understiger 20 % av den nationella skatten eller 15 euro per ton utgör oförenligt stöd.

5.4.2 *Stödets förenlighet enligt artikel 87.3 a i fördraget och enligt andra bestämmelser*

(51) Stödet kan inte anses förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 a i fördraget och det omfattas inte av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget. Skälen för detta har redovisats i skälen 78–81 och 82–86 i beslut 2006/323/EG.

(52) Bedömningen bör baseras på avsnitt E.3.2 i riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön, eftersom reglerna i det avsnittet beaktar ekonomiska faktorer, särskilt risken för försämrad internationell konkurrenskraft genom att skatten ifråga inte är harmoniserad på gemenskapsnivåsnivå, och till och med medger fullständig skattebefrielse för vissa företag förutsatt att de ingår ett avtal med den berörda medlemsstaten om att de skall förbättra sina resultat när det gäller att skydda miljön. I de fall som behandlas här har det emellertid inte ingåtts några sådana avtal och fullständig skattebefrielse enligt punkt 51.1 a i riktlinjerna kan alltså inte motiveras. Av de uppgifter om aluminiummarknaderna som ställts till kommissionens förfogande framgår dock att en betydande del av stödet bör tillåtas. Detta kan, som konstateras ovan, motiveras enligt punkt 51.1 b i riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön, med hänvisning till det samlade positiva resultat som har uppnåtts när det gäller att förbättra miljön genom att skatten ifråga införts. Tillståndet förutsätter emellertid att stödmottagaren betalar mer än gemenskapens minimibelopp eller en betydande del av den nationella skatten. Detta anses nödvändigt för att företagen skall ha ett incitament till att förbättra sitt miljöskydd. Det finns ingen grund för att åberopa andra bestämmelser i andra meddelanden från kommissionen vad beträffar den del av stödet som inte kan anses vara förenlig enligt riktlinjerna för statligt stöd till skydd av miljön.

([21]) Se t.ex. kommissionens beslut av den 30 juni 2004 i ärende C42/2003 (EUT L 165, 25.6.2005, s. 21), beslut av den 13 februari 2002 i ärende N449/01 (EGT C 137, 8.6.2002, s. 24), beslut av den 11 december 2002 i ärende N74/A/2002 (EUT C 104, 30.4.2003, s. 9) och beslut av den 11 november 2001 i ärendena NN3A/2001 och NN4A/2001 (EUT C 104, 30.4.2003, s. 10). Dessa ärenden är särskilt relevanta, eftersom de gällde befrielse från energiskatt. En antydan om vad kommissionen kan betrakta som en för låg andel finns i kommissionens beslut om delåterbetalning av spillvattensavgift i Danmark, beslut av den 3 april 2002 i ärende NN30/A-C/2001 (EGT C 292, 27.11.2002, s. 6).

(53) Eftersom stödet inte kan förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden på några andra grunder, kan endast det stöd som följer riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön (se skäl 50) anses vara förenligt.

6. ÅTERKRAV AV OFÖRENLIGT STÖD

(54) När kommissionen fattar ett negativt beslut om olagligt stöd måste den enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 ålägga den berörda medlemsstaten att vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren.

(55) I skälen 95–100 i beslut 2006/323/EG förklaras varför principen om berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen eller någon annan allmän princip i gemenskapslagstiftningen hindrar att det olagliga och oförenliga stöd som beviljades till och med den 2 februari 2002 återkrävs från stödmottagarna. I skälen 101 och 102 i samma beslut förklaras varför dessa principer inte hindrar återkrav av olagligt och oförenligt stöd som beviljades mellan den 3 februari 2002 och den 31 december 2003. Argumenteringen i dessa senare skäl är tillämpliga också på det stöd som beviljats från den 1 januari 2004.

(56) Beredningen och antagandet av direktiv 2003/96/EG kan inte ha gett upphov till berättigade förväntningar hos stödmottagarna. Inte heller rättssäkerhetsprincipen hindrar återkrav. I skäl 32 i ingressen till direktivet hänvisas till medlemsstaternas skyldighet enligt artikel 88.3 i fördraget att anmäla statligt stöd och anförs följande: ”Detta direktiv föregriper inte utgången av eventuella förfaranden för statligt stöd som kan inledas enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget.” Det som sägs i skäl 32 om eventuella förfaranden för statligt stöd som *kan* inledas (”any *future* State aid procedure”) kan inte tolkas som ett godkännande av stöd som omfattas av ett förfarande som redan hade inletts när direktivet antogs. Samma formulering fanns i själva verket redan i skäl 6 i ingressen till beslut 2001/224/EG genom vilket undantagens giltighetstid förlängdes till och med utgången av 2006. Av den motivering som åtföljer kommissionens förslag till det beslutet ([22]) framgår att förslaget bland annat syftar till en förlängning med två år av giltighetstiden för 14 undantag för vilka det krävs en fördjupad undersökning, särskilt i förhållande till reglerna om ”statligt stöd”. Kommissionen anför i motiveringen vidare följande: ”Ingenting i det här beslutet befriar medlemsstaterna från deras skyldighet att i enlighet med artikel 88 i fördraget till kommissionen anmäla alla planerade statliga stödåtgärder. Sådana anmälningar skall granskas i enlighet med artikel 87 i fördraget”. Det kan nämnas att kommissionen redan sommaren 2000 uppmanade medlemsstaterna att anmäla åtgärderna.

([22]) KOM(2000) 678.

(57) Skäl 22 i ingressen till direktiv 2003/96/EG lyder som följer: ”Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer. […]”. Även om skäl 22 inte hänvisar till artiklarna 87 och 88 i fördraget kan det inte tolkas som att det begränsar begreppet statligt stöd sådant det definieras i artikel 87.1 i fördraget. Begreppet ”allmänna åtgärder” har förklarats i ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Där anförs följande: ”I denna fråga måste situationen i varje enskild medlemsstat analyseras för att slå fast vilket allmänt punktskattesystem som är tillämpligt på nationell nivå ([23]).” Arbetsdokumentet behandlades vid ett möte i rådets arbetsgrupp den 14 november 2002. I dokumentet förklaras också på vilka villkor stöd i form av skatteåtgärder kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. I protokollet från rådets möte den 27 oktober 2003, där direktiv 2003/96/EG antogs, hänvisas uttryckligen till de förklaringar som hade lämnats vid mötet i rådets arbetsgrupp den 14 november 2002.

(58) Även om ”dubbel användning av energi” inte faller inom tillämpningsområdet för direktiv 2003/96/EG ges medlemsstaterna genom direktivets artikel 18 tillstånd att fortsätta att tillämpa de skattebefrielser som anges i bilaga II till direktivet. Bilagan upptar bland annat de tre skattebefrielser som detta beslut gäller. Tillståndet gäller under den tid som fastställdes när giltighetstiden senast förlängdes, dvs. till och med den 31 december 2006. Det är emellertid inte fråga om ett tillstånd enligt reglerna för statligt stöd – sådana tillstånd är kommissionen behörig att handlägga. Detta visar emellertid den potentiella betydelsen av skäl 32. Medlemsstaternas och stödmottagarnas argument om att rådets tillstånd gäller före förfarandena om statligt stöd är inte korrekt.

(59) När direktiv 2003/96/EG antogs anförde kommissionen och rådet i ett gemensamt uttalande att ”kommissionen bör göra sitt yttersta för att se till att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar i enlighet med de skattenedsättningar och skattebefrielser som anges i detta direktiv kommer att anses vara förenliga med bestämmelserna för statligt stöd”. Kommissionen måste naturligtvis handla inom ramen för gällande regler för statligt stöd, i detta fall särskilt riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön. Uttalandet ovan är i alla händelser inte tillämpligt på de skattebefrielser som detta beslut gäller, eftersom de inte faller inom direktivets tillämpningsområde.

(60) Varken i direktiv 2003/96/EG, arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar eller det gemensamma uttalandet av kommissionen och rådet har det bekräftats att något oförenligt statligt stöd inte föreligger. Det bör erinras om att kommissionen hade inlett förfarandet enligt artikel 88.2 och samtliga berörda parter hade kunnat be kommissionen fatta ett slutgiltigt beslut. I och med att ett förfarande enligt denna artikel hade inletts kunde det inte längre finnas några (eventuella) berättigade förväntningar om frånvaron av oförenligt stöd.

(61) Beslut 2001/224/EG och tidigare rådsbeslut om skattebefrielserna var inte beslut ifråga om statligt stöd. Kommissionen har i själva verket länge uttryckt tvivel om att skattebefrielserna skulle vara förenliga med reglerna om statligt stöd.

(62) Vad beträffar undersökningens längd i det här fallet ansåg kommissionen att det var nödvändigt att avvakta antagandet av direktiv 2003/96/EG och att förlänga förfarandet, vilket skedde genom beslut 2006/323/EG, så att den kunde få synpunkter från medlemsstaterna på situationen hos var och en av dem efter införlivandet av direktiv 2003/96/EG, som öppnade flera olika möjligheter. En ”omdömesgill ekonomisk aktör” bör i alla händelser vara medveten om att ifall en undersökning har inletts om olagligt stöd och undersökningen visar att stödet är oförenligt med fördraget, så leder detta nästan ofrånkomligen till att kommissionen kommer att kräva tillbaka stödet. Om medlemsstaterna och stödmottagarna hade velat överväga alternativa investeringar eller alternativa åtgärder för att följa riktlinjerna om statligt stöd till skydd för miljön, skulle de ha kunnat be kommissionen slutföra förfarandet snabbare.

(63) Därför kan stödmottagarna inte ha några berättigade förväntningar om att det oförenliga stöd som beviljades efter den 31 december 2003 inte kommer att återkrävas. Återkrav hindras inte heller av hänsyn till rättssäkerhetsprincipen.

7. AVBRYTANDE AV UTBETALNINGAR AV FÖRENLIGT STÖD

(64) I sin dom i mål C-355/95P, Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) mot kommissionen, fastställde domstolen att ”när kommissionen prövar huruvida ett stöd är förenligt med den gemensamma marknaden skall den ta hänsyn till alla relevanta faktorer, däri inbegripet, i förekommande fall, de förhållanden som redan har bedömts i ett tidigare beslut, liksom de skyldigheter som enligt detta föregående beslut åläggs en medlemsstat”. Enligt domstolen kan ett nytt stöds förenlighet vara beroende av förekomsten av ett tidigare olagligt stöd som inte har återbetalats, eftersom stödens kumulerade verkan skulle kunna leda till en betydande snedvridning av konkurrensen på den gemensamma marknaden. När kommissionen undersöker om ett statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden har den alltså befogenhet att beakta såväl den kumulerade verkan av det stödet och ett tidigare beviljat stöd som det faktum att det tidigare beviljade stödet inte har återbetalats ([24]).

(65) När kommissionen bedömer en ny statlig stödåtgärd beaktar den därför, i enlighet med denna rättspraxis, den omständigheten att stödmottagarna kanske inte har följt tidigare kommissionsbeslut där de åläggs att betala tillbaka tidigare beviljat olagligt och oförenligt stöd. Kommissionen

([23]) Se fotnot 17.

([24]) REG 1997, s. I-2549, punkterna 25–27.

undersöker i sådana fall vilka verkningar för stödmottagarna som det nya stödet och de tidigare beviljade oförenliga stöd som ännu inte återbetalats fått tillsammans.

(66) Frankrike, Irland och Italien har i praktiken ännu inte återkrävt det stöd som förklarades vara oförenligt i kommissionens beslut 2006/323/EG ([25]). De belopp som skall återkrävas uppgår enligt medlemsstaternas beräkningar till 786 668 euro, 8 095 881,43 euro respektive 6 612 489,02 euro, exklusive ränta. I det här beslutet konstateras att oförenligt stöd har beviljats under ytterligare en period. Även detta stöd bör återkrävas. Kumuleringen av de stödbeloppen med nya stödbelopp i form av förenligt stöd skulle leda till fortsatt konkurrenssnedvridning i en omfattning som skulle strida mot det gemensamma intresset. Inga argument har framförts som anses kunna rättfärdiga en sådan snedvridning. Alla utbetalningar av förenligt stöd enligt skäl 50 bör därför upphöra till dess att allt oförenligt stöd har återkrävts från stödmottagarna.

8. SLUTSATS

(67) Kommissionens slutsats är att den befrielse från punktskatt på tjock eldningsolja avsedd att användas vid framställning av aluminiumoxid som Frankrike, Irland och Italien har beviljat från den 1 januari 2004 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Stödet är delvis oförenligt med den gemensamma marknaden eftersom stödmottagarna inte betalar en betydande del av skatten. Till den del skattebefrielsen överstiger 20 % av den skatt som annars skulle ha betalats eller 15 euro per ton, beroende på vilket som är lägst, kan den anses vara förenlig med den gemensamma marknaden, förutsatt att befrielsen beviljas under högst tio år; därefter måste frågan om stödets förenlighet prövas på nytt. Till resterande del bör stödet förklaras vara oförenligt med den gemensamma marknaden.

(68) Frankrike, Irland och Italien bör anmodas att vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stöd som har betalats ut från den 1 januari 2004.

(69) Frankrike, Irland och Italien bör anmodas att avbryta tillämpningen av skattebefrielsen till dess att det stöd som enligt beslut 2006/323/EG och detta beslut förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden har återkrävts från stödmottagarna.

(70) De franska, irländska och italienska myndigheterna bör omedelbart skicka en kopia av detta beslut till stödmottagarna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den befrielse från punktskatt på tjock eldningsolja avsedd att användas vid framställning av aluminiumoxid som Frankrike, Irland och Italien har beviljat från den 1 januari 2004 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Det stöd som avses i artikel 1 är förenligt med den gemensamma marknaden i den mån som stödmottagaren betalar minst 20 % av den punktskatt som de annars skulle behöva betala eller den minimiskattesats som fastställs i direktiv 2003/96/EG (15 euro per ton), beroende på vilket som är lägst, under förutsättning att stödets giltighetstid uppgår till högst 10 år.

Artikel 3

Det stöd som avses i artikel 1 är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mån som stödmottagaren inte betalar minst 20 % av den punktskatt som de annars skulle behöva betala eller gemenskapens minimiskattesats (15 euro per ton), beroende på vilket som är lägst.

Artikel 4

1. Frankrike, Irland och Italien skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återkräva det stöd som avses i artikel 3 och som olagligen ställts till stödmottagarnas förfogande.

2. Stödet skall återkrävas utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

3. De belopp som skall återkrävas skall inkludera ränta från och med den dag då det olagliga stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till och med den dag då det återbetalas. Räntan skall beräknas som sammansatt ränta (”ränta på ränta”) enligt bestämmelserna i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([26]).

4. Frankrike, Irland och Italien skall upphöra med alla utbetalningar av utestående stöd av det slag som avses i artikel 3, med verkan från och med dagen för delgivningen av detta beslut.

5. Frankrike, Irland och Italien skall se till att detta beslut genomförs inom fyra månader från dagen för delgivningen av beslutet.

Artikel 5

Frankrike, Irland och Italien skall avbryta utbetalningen av sådant stöd som avses i artikel 2 till stödmottagare som ännu inte, med ränta, återbetalat det stöd som genom beslut 2006/323/EG förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden, liksom utbetalningen av sådant stöd som avses i artikel 3 i det här beslutet i den mån det olagligen ställts till stödmottagarnas förfogande.

([25]) Beslutet har överklagats hos förstainstansrätten, men enligt artikel 232 i EG-fördraget skall överklagandet inte hindra verkställighet.

([26]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

Artikel 6

1. Frankrike, Irland och Italien skall hålla kommissionen underrättad om framstegen i de nationella förfarandena för att genomföra detta beslut, till dess att dessa slutförts.

2. Frankrike, Irland och Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om det totala belopp som kommer att återkrävas från stödmottagarna. De skall för det ändamålet använda den tabell som finns i bilagan och i tabellen ange både huvudbelopp och ränta. Dessutom skall de inom samma frist också överlämna en detaljerad redogörelse till kommissionen för de åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att följa beslutet. Vidare skall de inom samma frist till kommissionen översända samtliga handlingar som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet.

3. Frankrike, Irland och Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut översända bevis till kommissionen på att de har följt artikel 6.

4. Efter utgången av de frister som nämns i punkterna 2 och 3 skall Frankrike, Irland och Italien på anmodan av kommissionens överlämna en rapport om de åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas för att följa detta beslut. Rapporten skall också innehålla detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike, Republiken Irland och Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Upplysningar om mottaget stöd, stöd som skall återkrävas och stöd som redan återkrävts (*)

Stödmottagarens namn och adress	Mottaget stödbelopp totalt enligt stödordningen	Stödbelopp totalt som skall återkrävas (kapitalbelopp)	Redan återkrävt stödbelopp, totalt	
			Kapitalbelopp	Ränta på återkrävt belopp

(*) I miljoner i nationell valuta.